

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 38Ek/879/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124286461
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martina Vazanová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6124286461.1

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnom konaní oprávneného: magicSPORT s. r. o., so sídlom Bezručova 1191/3, 911 01 Trenčín, IČO: 48 242 373, proti povinnému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XXX/XX-XX, XXX XX C., o vymoženie zmluvnej pokuty, trov základného konania a trov exekúcie, takto

rozhodol:

Súd návrh oprávneného na vykonanie exekúcie v časti zmluvnej pokuty vo výške 0,30 % denne:

- zo sumy 28,05 Eur od 29.03.2006 do 16.03.2007,
- zo sumy 28,05 Eur od 29.04.2006 do 17.04.2007,
- zo sumy 28,05 Eur od 29.05.2006 do 17.04.2007,
- zo sumy 589,03 Eur od 14.06.2006 do 26.04.2007,
- zo sumy 489,44 Eur od 27.04.2007 do 16.05.2007,
- zo sumy 480,28 Eur od 17.05.2007 do 17.05.2007,
- a zo sumy 380,70 Eur od 18.05.2007 do zaplatenia z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. domáhal od povinného vymoženie zmluvnej pokuty vo výške 0,3 % denne:

- zo sumy 28,05 Eur od 29.03.2006 do 16.03.2007,
- zo sumy 28,05 Eur od 29.04.2006 do 17.04.2007,
- zo sumy 28,05 Eur od 29.05.2006 do 17.04.2007,
- zo sumy 589,03 Eur od 14.06.2006 do 26.04.2007,
- zo sumy 489,44 Eur od 27.04.2007 do 16.05.2007,
- zo sumy 480,28 Eur od 17.05.2007 do 17.05.2007,
- a zo sumy 380,70 Eur od 18.05.2007 do zaplatenia, ďalej sa domáhal vymoženie trov základného konania vo výške 150,10 Eur, a to na základe exekučného titulu – platobného rozkazu Okresného súdu Dolný Kubín, sp. zn. 2Rob/99/2006 zo dňa 23.11.2006, vykonateľného dňa 06.03.2007. Zároveň sa oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie domáhal náhrady trov exekúcie vo výške 25,- Eur. Oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie v súlade so zákonom č. 233/2019 o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ako „zákon o ukončení niektorých EK“).

2. Spolu s návrhom na vykonanie exekúcie oprávnený okrem exekučného titulu súdu predložil aj zmluvu o úvere č. 60162 zo dňa 02.02.2006, ktorú s povinným uzatvoril právny predchodca oprávneného FINANCEREAL s.r.o. (ďalej len „zmluva o úvere“), a „Všeobecné obchodné podmienky úveru“.

3. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 233/2019 Z.z. o ukončení niektorých exekučných konaní (ďalej len „ZoUNEK“), ak oprávnený po zastavení starej exekúcie podľa tohto zákona podá opätovne návrh na vykonanie exekúcie, k návrhu na vykonanie exekúcie musí pripojiť exekučný titul, upovedomenie o zastavení starej exekúcie alebo uznesenie súdu, ktorým určil, že došlo k zastaveniu starej exekúcie podľa § 8 ods. 2, alebo ktorým súd zamietol námietky alebo ktorým sa námietky odmietli.

4. Podľa § 10 ods. 1 ZoUNEK, ak tento zákon neustanovuje inak, na postup podľa tohto zákona sa použije Exekučný poriadok, okrem ustanovenia § 53 ods. 3 písm. g).

5. Podľa § 53 ods. 1 Exekučného poriadku súd preskúma návrh na vykonanie exekúcie a jeho prílohy. Ak nie sú dôvody na zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie, súd do 15 dní od doručenia návrhu vydá poverenie na vykonanie exekúcie a upovedomí o tom oprávneného. Lehota podľa druhej vety neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 45 ods. 2 písm. c) a d) alebo ak má byť exekúcia vykonaná na podklade exekučného titulu, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou.

6. Podľa § 53 ods. 3 písm. e) Exekučného poriadku, súd návrh na vykonanie exekúcie zamietne, ak bol exekučný titul vydaný v konaní, v ktorom nebolo možné namietat' alebo preskúmať neprijateľné zmluvné podmienky, a existencia neprijateľnej podmienky má vplyv na vymáhaný nárok, ktorý vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou.

7. Podľa § 53 ods. 4 Exekučného poriadku, súd z dôvodov podľa odseku 3 návrh zamietne celkom alebo sčasti. Z dôvodu podľa odseku 3 písm. g) zamietne návrh v časti opakujúceho sa príslušenstva, na ktoré vznikol nárok po vykonateľnosti exekučného titulu.

8. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len ako „Občiansky zákonník“) v znení účinnom do 28.02.2007, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

9. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 28.02.2007, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

10. Podľa ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 28.02.2007, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

11. Súd sa oboznámil s exekučným titulom a zistil, že ním bola odporcovi uložená povinnosť, aby do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatil navrhovateľovi sumu 673,17 Eur (20.280,- Sk), úrok z omeškania vo výške 13% ročne z dlžnej sumy od 14.06.2006 do zaplataenia, zmluvnú pokutu vo výške 0,3 % denne zo sumy 28,05 Eur (845,- Sk) od 29.03.2006 do zaplataenia, zo sumy 28,05 Eur (845,- Sk) od 29.04.2006 do zaplataenia, zo sumy 28,05 Eur (845,- Sk) od 29.05.2006 do zaplataenia a zo sumy 589,03 Eur (17.745,- Sk) od 14.06.2006 do zaplataenia a trovy základného konania vo výške 180,18 Eur (5.428,- Sk), alebo aby v tej istej lehote podal odpor. Predmetný exekučný titul bol vydaný vyšším súdnym úradníkom.

12. Súd preskúmal návrh na vykonanie exekúcie a jeho prílohy a mal preukázané, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie domáhal na podklade uvedeného exekučného titulu vymoženia vo výške 0,3 % denne:

- zo sumy 28,05 Eur od 29.03.2006 do 16.03.2007,
- zo sumy 28,05 Eur od 29.04.2006 do 17.04.2007,
- zo sumy 28,05 Eur od 29.05.2006 do 17.04.2007,
- zo sumy 589,03 Eur od 14.06.2006 do 26.04.2007,
- zo sumy 489,44 Eur od 27.04.2007 do 16.05.2007,
- zo sumy 480,28 Eur od 17.05.2007 do 17.05.2007 a zo sumy 380,70 Eur od 18.05.2007 do zaplataenia, ďalej sa domáhal vymoženia trov základného konania vo výške 150,10 Eur.

13. V súvislosti s návrhom na vykonanie exekúcie exekučný súd pristúpil k posúdeniu dôvodnosti predmetného návrhu na vykonanie exekúcie a nároku priznaného exekučným titulom v zmysle aktuálnej judikatúry. Zároveň je na tomto mieste potrebné uviesť, že v danom prípade sa jedná o opätovný návrh na vykonanie exekúcie podľa zákonom č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoUNEK“) a v zmysle uvedeného predpisu dal zákonodarca možnosť oprávnenému v prípade, že dôjde k zastaveniu starej exekúcie, domáhat' sa od

povinného vymoženía pohľadávky, a to prostredníctvom opätovného návrhu. Je potrebné ale zdôrazniť, že hoci sa jedná o opätovný návrh na vykonanie exekúcie, súčasne to ale neznamená, že tento návrh by mal byť posudzovaný inak (odlišne) než akýkoľvek iný „nový“ návrh na vykonanie exekúcie. Uvedené totiž nemá oporu v zákonnej úprave. Opätovný návrh na vykonanie exekúcie, ako každý iný návrh na vykonanie exekúcie, podlieha novým pravidlám exekučného konania v zmysle Exekučného poriadku v znení účinnom od 1. apríla 2017, čo znamená, že exekučný súd je nielen oprávnený ale aj povinný tento návrh posúdiť z pohľadu novej právnej úpravy.

14. Súd uvádza, že Exekučný poriadok v zákonom vymedzených prípadoch (viď § 53 ods. 3 Exekučného poriadku) pripúšťa aj hmotnoprávny prieskum exekučného titulu. V tomto smere súd poukazuje na zjednocujúce stanovisko Ústavného súdu SR prijaté v uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. Plz. ÚS 1/2022-9 zo dňa 15. 06. 2022, podľa ktorého je s poukazom na § 53 ods. 3 písm. e) Exekučného poriadku exekučný súd oprávnený a povinný vykonať hmotnoprávny prieskum vymáhaného nároku v prípade, ak sa tento vymáha na podklade platobného rozkazu vydaného vyšším súdnym úradníkom priznaného titulom spotrebiteľskej zmluvy, možnosť podania odporu bola limitovaná lehotou 15 dní od doručenia platobného rozkazu a právna úprava vyžadovala, aby spotrebiteľ odpor vecne odôvodnil, pretože by inak rezignoval na princíp efektívnej ochrany spotrebiteľa, ktorý je súčasťou základného práva na súdnu ochranu. Ústavný súd predmetné stanovisko prijal vychádzajúc predovšetkým z rozsudku súdneho dvora C-448/17 a „majúc na zreteli záväzky Slovenskej republiky vyplývajúce jej z postavenia členského štátu Európskej únie, v záujme dosiahnutia cieľov smernice 93/13/EHS a v záujme reálnej garancie práva na súdnu ochranu ústavný súd akcentuje, že je nevyhnutné interpretovať predmetné ustanovenie eurokonformne, a to tak, že za situáciu predpokladanú § 53 ods. 3 písm. e) Exekučného poriadku („... v konaní, v ktorom nebolo možné namietat' alebo preskúmať neprijateľné zmluvné podmienky“) je nutné považovať aj stav, keď v konaní o vydanie platobného rozkazu síce bolo možné namietat' alebo preskúmať neprijateľné zmluvné podmienky, avšak právomoc na vydanie platobného rozkazu bola zverená vyššiemu súdnemu úradníkovi a vyšší súdny úradník platobný rozkaz vydal, možnosť podania odporu bola limitovaná lehotou 15 dní od doručenia platobného rozkazu a právna úprava vyžadovala, aby spotrebiteľ odpor vecne odôvodnil. Týmto spôsobom je možné zrevidovať nedostatok, ktorým je postihnuté základné konanie - konanie o vydanie platobného rozkazu (platobný rozkaz vydaný vyšším súdnym úradníkom, možnosť spotrebiteľa podať odpor v lehote iba 15 dní od doručenia platobného rozkazu, nutnosť odpor vecne odôvodniť, čo v súhrne vyvoláva stav nezabezpečenia možnosti skúmania neprijateľných zmluvných podmienok sudcom) vyčítaný Súdnym dvorom tak, že priestor na ex offo kontrolu existencie neprijateľných zmluvných podmienok je daný v štádiu vykonávacieho konania. Iba taká interpretácia § 53 ods. 3 písm. e) Exekučného poriadku, podľa ktorej všeobecnému súdu v exekučnom konaní prináleží skúmať exekučný titul - platobný rozkaz vydaný vyšším súdnym úradníkom z hľadiska posúdenia dôvodnosti vymáhania nároku, ktorý má pôvod v spotrebiteľskej zmluve, teda skúmať, či spotrebiteľská zmluva neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a či netrpí vadami, ktoré majú vplyv na nárok vymáhaný v exekučnom konaní, zodpovedá naplneniu cieľov sledovaných smernicou 93/13/EHS (III. ÚS 324/2021-49).“ (Nález ÚS SR sp. zn. I. ÚS 650/2022 zo dňa 02. 02. 2023) Zjednocujúce stanovisko Ústavný súd SR aplikoval už vo viacerých exekučných veciach (vedených nielen tunajším súdom) , možno spomenúť napr. nález ÚS SR sp. zn. III. ÚS 324/2021 zo dňa 14. 07. 2022, nález ÚS SR sp. zn. I. ÚS 650/2022 zo dňa 02. 02. 2023 či nález ÚS SR sp. zn. I. ÚS 648/2022 zo dňa 02. 02. 2023.

15. K rozsahu prieskumnej činnosti exekučného súdu pri posudzovaní návrhu na vykonanie exekúcie ako aj návrhu na zastavenie exekúcie súd tiež odkazuje na rozsudok súdneho dvora C-448/17, z ktorého vyplýva, že súdny dvor v štádiu vykonávacieho konania nevyklučuje preskúmanie exekučného titulu - platobného rozkazu vydaného vyšším súdnym úradníkom z hľadiska existencie neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľskej zmluve, ktorá bola podkladom na jeho vydanie, a teda vecnej správnosti exekučného titulu. Súdny dvor (za situácie, keď vnútroštátna právna úprava zveruje právomoc vydať platobný rozkaz vyššiemu súdnemu úradníkovi, pričom stanovuje iba 15-dňovú lehotu na podanie odporu, pričom o takúto situáciu ide aj v prípade Exekučného titulu, ktorý je podkladom pre vedenie danej exekúcie) považuje za nevyhnutné takúto kontrolu existencie neprijateľných zmluvných podmienok uskutočniť ex offo (za podmienky, že to vnútroštátna právna úprava umožňuje), pretože len vtedy možno považovať ciele sledované smernicou 93/13/EHS za naplnené. Z uvedeného je zrejmé, že exekučný súd nemôže odmietnuť preskúmanie exekučného titulu - platobného rozkazu, ktorý bol vyšším súdnym úradníkom na podklade spotrebiteľskej zmluvy, možnosť podania odporu bola limitovaná na lehotu 15

dní od doručenia platobného rozkazu a právna úprava vyžadovala, aby spotrebiteľ takýto odpor vecne odôvodnil.

16. Súd sa oboznámil so spotrebiteľskou zmluvou vrátane dokumentov, na ktoré spotrebiteľská zmluva odkazuje (VOP úveru) a zistil, že zmluva o úvere, z ktorej vyvodzuje oprávnený svoj nárok vymáhaný v exekučnom konaní, bola podpísaná medzi právnym predchodcom oprávneného a povinným, pričom povinný je spotrebiteľom, nakoľko je fyzickou osobou, ktorá pri uzatvorení zmluvy o úvere nekonala v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, keďže povinný bol v zmluve označený menom, priezviskom, rodným číslom, číslom občianskeho preukazu a trvalým pobytom. Oprávnený je veriteľom, nakoľko je právnickou osobou, ktorá ponúka alebo poskytuje úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Posúdením danej zmluvy mal teda súd za preukázané, že sa jedná o spotrebiteľské zmluvné dojednanie. Súd preto preskúmal nárok priznaný exekučným titulom a zistil, že oprávneným uplatnený nárok v časti vymoženia zmluvnej pokuty predstavuje značný rozpor s dobrými mravmi, keď výška predmetných nárokov je vychádzajúca z exekučného titulu v prípade zmluvnej pokuty normovaná v rovine 0,30 % denne, čo predstavuje ~109,50 % ročne. Takto určená percentuálna miera zásadným spôsobom vyjadruje zjavný zásah do práv povinného, a to tej sféry, v intenciách ktorej je daná potreba ochrany pred šikanóznym výkonom práva, a v rámci ktorej je nevyhnutná ingerencia súdnej moci smerujúca k aplikácii inštitútu dobrých mravov, ktoré nesporne slúžia na reguláciu neprimeraného usporiadania majetkových a osobných vzťahov, ktoré spadajú pod dikciu ust. § 3 ods. 1 OZ. Súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že realizovaním výkonu práva, ktorý odporuje dobrým mravom, je potrebné považovať zmluvnú pokutu, ktorá vytvára rozpor s predmetným ustanovením Občianskeho zákonníka. V súvislosti s aplikáciou ustanovenia § 3 ods. 1 OZ súd dáva do pozornosti rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, podľa ktorého platí, že cit: „... uvedené ustanovenie umožňuje súdu posúdiť vec v tom smere, či výkon daného subjektívneho práva je v súlade s dobrými mravmi a v prípade, že tomu tak nie je, odoprieť právnou ochranu uplatňovaného práva. Aplikácia tohto ustanovenia umožňuje aj zásah do výkonu už existujúceho práva vyplývajúceho z občianskoprávných vzťahov, nemôže ale viesť ku vzniku, zmene alebo zániku práv a povinností. Ustanovenie § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka nemá totiž vlastnú priamu normotvornú platnosť - upravuje iba spôsob aplikácie a interpretácie iných ustanovení. Ak je určitý úkon absolútne neplatný, nastáva jeho neplatnosť priamo zo zákona už v čase jeho urobenia. Ani pri uplatnení princípov spravodlivosti a dobrých mravov pri výkone práv a povinností nemá súd možnosť dodatočne zvážiť, či absolútnu neplatnosť úkonu „uzná alebo neuzná“ (resp. či ju zohľadní alebo nezohľadní). Na dôvod zakladajúci absolútnu neplatnosť právneho úkonu musí súd vždy prihliadnuť, a to aj bez návrhu (z úradnej povinnosti - ex officio). (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 30. marca 2011, sp. zn. 3 Cdo 144/2010).

17. Ako súd ustálil už vyššie, je teda nesporné, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so zmluvou o úvere č. 60162 zo dňa 02.02.2006, pričom uvedená zmluva bola vyhodnotená ako zmluva spotrebiteľská. Súd nepopiera charakter zmluvy o úvere ako absolútneho obchodu, ktorý sa spravuje ustanoveniami Obchodného zákonníka. Aplikácia Obchodného zákonníka by však znamenala spochybnenie režimu ochrany práv spotrebiteľa obsiahnutého v právnych predpisoch upravujúcich spotrebiteľské vzťahy. Súd v tomto smere poukazuje na § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.03.2006, podľa ktorého zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Rovnako tiež podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.03.2006 neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

18. Na tomto mieste je potrebné doplniť, že prijateľnosť (ale tiež neprijateľnosť) konkrétnej zmluvnej podmienky, a tak i jej platnosť (resp. neplatnosť) sa musí posudzovať vo vzťahu k príslušnému zmluvnému dojednaniu v podobe zadaného dohodou účastníkov právneho vzťahu (čo možno vyjadriť i tak, že zmluvná podmienka stojí i padá len ako celok). Každá zmluvná strana takto znáša riziko naformulovania príslušnej podmienky celkom určitým spôsobom; spotrebiteľ riziko, že pre prípad nie celkom uváženeho pristúpenia na určitú podmienku a následného neopodstatneného dovolania sa ním neprijateľnosti ho podmienka bude zaväzovať a dodávateľ naopak riziko, že podmienka majúca mu poslúžiť, neobstojí. Takéto zmluvné dojednanie, ako súd popísal vyššie, predstavuje hrubý nepomer medzi vzájomnými plneniami a je v rozpore s dobrými mravmi, a to z dôvodu, že v danom prípade nešlo o čisto obchodnoprávny vzťah, ale o vzťah spotrebiteľský, teda občianskoprávny.

19. V tejto súvislosti súd poukazuje na závery obsiahnuté v Náleze Ústavného súdu SR, sp. zn. III. ÚS 23/2024 zo dňa 10.04.2024, podľa ktorých: „...Predmetom ústavnej sťažnosti nie sú právne závery okresného sudu, podľa ktorých vzťahy založené medzi sťažovateľom a povinnými zmluvami o úvere z roku 2002 a 2007 sú vzťahy spotrebiteľské a že dojednanie o sadzbe úroku 0,10 % denne je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Rovnako nie je spor o tom, že takto dojednaná sadzba úroku bola právnomu predchodcovi sťažovateľa priznaná platobnými rozkazmi z roku 2006 a 2009 a takto si ich sťažovateľ uplatnil návrhmi na vykonanie exekúcie. Otázkou potom je, či je zjavným právnym omylom zaver okresného sudu o celkovom zamietnutí návrhov na vykonanie exekúcie sčasti úrokov z omeškania bez toho, aby bolo umožnené vykonanie exekúcie aspoň sčasti omnoho nižšej úrokovej sadzby podľa vykonávacieho nariadenia. Teda otázkou je, či sa okresný sud dopustil zjavného právneho omylu pri použití § 53 ods. 3 písm. e) Exekučného poriadku, podľa ktorého návrh na vykonanie exekúcie zamietne, ak bol exekučný titul vydaný v konaní, v ktorom nebolo možné namietať alebo preskúmať neprijateľne zmluvne podmienky, a existencia neprijateľnej podmienky ma vplyv na vymáhaný nárok, ktorý vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou. Nemožno mať pochybnosti o tom, že § 53 ods. 3 písm. e) Exekučného poriadku je vyjadrením snahy o transpozíciu smernice o spotrebiteľských zmluvách. Preto toto ustanovenie treba nevyhnutne vykladať v súvislosti s cieľmi smernice tak, ako vyplývajú z jej čl. 6 ods. 1, podľa ktorého členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva neboli záväzne pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok, a čl. 7 ods. 1, podľa ktorého členské štáty zabezpečia, aby v zaujme spotrebiteľov a subjektov hospodárskej súťaže existovali primerane a účinne prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov. Vo veciach sťažovateľa nie je spor o tom, že neprijateľná podmienka o sadzbe úroku z omeškania bola právnym predchodcom sťažovateľa uplatnená v návrhu na vydanie platobného rozkazu a sám sťažovateľ sa jej uplatnenia nezdržal ani pri podaní návrhov na vykonanie exekúcie a takto postupoval až potom, ako ho okresný sud upozornil na neprijateľnosť zmluvných podmienok o sadzbe úroku. Z hľadiska výkladu § 53 ods. 3 písm. e) Exekučného poriadku preto bola rozhodujúca výkladová metóda orientujúca sa na účel tohto zákonného ustanovenia, ktorého cieľom bola transpozícia smernice o spotrebiteľských zmluvách. Tento euroorientovaný prvok výkladu vyplýva aj z argumentácie okresného sudu, ktorý zdôraznil, že jeho úlohou je len skúmať, či nárok podľa exekučného titulu nevychádza z neprijateľných zmluvných podmienok (o čom nie je spor), s tým, že zaver o zamietnutí úroku z omeškania je reflexiou efektivity ochrany spotrebiteľa požadovanou Európskou úniou. Hoci tato argumentácia okresného sudu nie je adresná v miere argumentácie v jeho vyjadreniach k ústavnej sťažnosti, nemožno dospieť k záveru, že by dostatočne nevystihovala podstatu záveru okresného sudu, a tak zakladala dôvodnosť námietky sťažovateľa o nedostatočnom zdôvodnení namietaných uznesení. Hoci toto zdôvodnenie nie je optimálne, nemožno dospieť k záveru, že by jeho úroveň zakladala dôvod na vyslovenie porušenia uvedených ústavných práv sťažovateľa.“

20. Súd s ohľadom na vyššie uvedené skonštatoval, že v časti zmluvnej pokuty je tu daný dôvod na zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie podľa §53 ods.3 písm. e) Exekučného poriadku, berúc do úvahy predovšetkým to, že oprávneným uplatnený nárok v časti zmluvnej pokuty predstavuje enormný zásah do subjektívnych práv povinného, nakoľko uvedené nároky súd považuje za neprimerane vysoké a odporujúce dobrým mravom. V danom prípade sa totiž jedná o nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy, pričom súd tento nárok vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku. Ide o dojednanie zmluvnej pokuty vo výške 109,5 % ročne (0,30 % denne v prípade zmluvnej pokuty). Uvedený nárok bol následne v tejto dobrom mravom odporujúcej výške priznaný exekučným titulom. V dôsledku toho je tu podľa § 53 ods. 3 písm. e) Exekučného poriadku v spojení s § 53 ods. 4 Exekučného poriadku daný dôvod pre zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie v časti zmluvnej pokuty.

21. Po právoplatnosti tohto rozhodnutia bude súd rozhodovať o zvyšku nároku oprávneného uplatneného v tomto exekučnom konaní.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.